

Plenković o “sustavnom demontiranju države: Salama taktikom režu fetu po fetu. Sljedeći su Schengen i euro”. Izrečene riječi povodom tridesetogodišnje obljetnice mora zabrinjavati svakog građanina. U pitanju je ni manje ni više nego sama opstojnost Lijepe Naše. Bila bi to zabrinjavajuća izjava da je dana od stane našeg premijera bilo kojeg dana. Kada se saopći hrvatskom puku da je na djelu demontiranje države, baš na dan priznanja, tada je našem premijeru teško, jako teško, zapravo, najteže. Ili.....

Salama taktika se povezuje s boljševičkim sustavom u kojoj vlast polako ali sigurno, fetu po fetu, odstranjuje neprijatelje revolucije. Padom tzv. socijalizma izgubila se Salama taktika. Vraćanje na javnu scenu pojma Salama taktike je upozoravajuće. Vjerojatno je naš premijer želio pokazati svoju kreativnost i obrazovanost ili samo duhovitost. Tko zna? Međutim, javni prostor je izjavu premijer ozbiljno shvatio i krenulo se od pojma do interpretacija kojih ima puno previše jer se radi o brutalnim mjerama kako bi se eliminirali politički protivnici. Izjava premijer sugerira kako je najavljeno demontiranje države pokušaj brutalnog obezvrjeđenja njegove optimalne politike. Na žalost, premijer nas je ostavio u nedoumici pa moramo čekati kad će smatrati potrebnim da nam priopći tko i zašto ugrožava hrvatsku državu.

Taktika je „igra“ koja operacionalizira plan. Počinje se s koncepcijom koja nam u glavnim crtama razrađuje zašto je izabran određeni cilj ili grupa povezanih ciljeva, te koje su posljedice njegovog/njihovog ostvarenja. Cilj se može ostvariti, postići, na više načina. Strateška razmišljanja i analize nam kazuju koja je strategija najbolja, imajući u vidu oskudne raspoložive resurse, za ostvarenje postavljenog cilja. Potom se strategija pretače u operativne planove (politike) kako bi se na planiran način ostvarili postavljeni ciljevi. Taktika ima za cilj, kao što sama riječ kaže, koristiti potrebne stupnjeve slobode, koje dobar plan uvijek omogućuje, kako bi se iskoristile eventualne nove i neplanirane prilike u uvjetima neizvjesnosti.

Prema tome, Salama taktika, kao pristup, je odabrana jer hrvatski neprijatelj smatra da je to najučinkovitiji put ostvarenja postavljenog cilja - demontirati hrvatsku državu. To otvara mnoga dodatna pitanja jer nam je to priopćeno na dan kada obilježavamo trideset godina priznanja Lijepe Naše.

Inače, Salama taktika se može vidjeti u radu Hrvatskog sabora. Oporba što god predloži stranka na vlasti prijedlog po prijedlog odbije (fetu po fetu). Vladajuća koalicija ima saborsku većinu pa može raditi što hoće baš onako kako to sugerira Salama taktika. Zadnji slučaj Salama taktike svjedočili smo prilikom donošenja proračuna za ovu godinu. Ista ta Salama taktika je korištena kada je oporba tražila da se upravljanje prisutnom krizom, izazvana koronavirusom, donosi

dvotrećinskom većinom. Vladajuća koalicija je sve prijedloge fetu po fetu odbila. Prilikom izglasavanja bilo kojeg zakona svjedočimo Salama taktici. Dakle, premijer nam govori o Salami taktici koju upravo njegova politika ustrajno provodi. Međutim, navedena činjenica nas ne može niti smije zadovoljiti. Ako je na djelu demontiranje hrvatske države tada je to potrebno priopćiti hrvatskim građanima, ma koliko ih politika smatrala ovcama, a ne putem prigodnog intervjua. Ako Hrvatska ima neprijatelje koji ugrožavaju sam opstanak zemlje tada je potrebno službeno priopćenje iz kojeg mora biti razvidno što se i zašto događa, te tko je u pozadini cijele priče.

Kako god krstili taktiku našeg premijera moramo biti zabrinuti jer kazati kako je jedna od feta DORH koji se, prema mišljenju premijera, neopravdano napada je nedopustivo. Činjenica je da se je DORH kompromitirao jer za njega ne postoji slučaj Softver. Bruxelles je jasno kazao da slučaj Softver postoji. Iz načina i razine komunikacije može se reći kako hrvatski građani ne samo da imaju pretjerana očekivanja, već imaju problema odvojiti žito od kukolja. Možda je naš premijer u velikim problemima jer svjedočimo svaki dan neku novu fetu. O tome bi morao pitati svoje ministre i čelnike ostalih državnih institucija. Politički marketing ima velike mogućnosti manipulacije. Jedino što nema je sposobnost stvaranja bogatijeg, boljeg i pravednijeg društva.